

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **D. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Rakovník**, se sídlem Husovo náměstí 27, Rakovník, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2020, č. j. 55 A 65/2020 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhal žalobou ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v záznamu z jeho jednání ze dne 10. 9. 2019, č. j. Om 322/19.

[2] Krajský soud shora označeným usnesením řízení o žalobcově žalobě zastavil.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti tomuto usnesení (dále jen „napadené usnesení“) brojí kasační stížností.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že byla podána opožděně.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 téhož zákona, *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Konečně podle § 40 odst. 4 s. ř. s., lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[6] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručky na čl. 18b) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadené usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho datové schránky doručeno dne 3. 8. 2020. Dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání

kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., bylo tedy pondělí 3. 8. 2020. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 17. 8. 2020. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel však kasační stížnost podal u Nejvyššího správního soudu až dne 9. 9. 2020, tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu